

[Ole Espersen]

– først og fremmest sige en ændret sammensætning af lokalnævnene i forbindelse med klagesagsbehandlinger.

Dette kan f. eks. være ensbetydende med, at politifolk ikke deltager i behandlingen af klagesager. Det kan også være ensbetydende med, at der tilforordnes særlige, måske en beskikket advokat eller andre, til at deltage i behandlinger. Hvordan man skal tilrettelægge det, tør jeg ikke sige. Det må først og fremmest bero på et udspil fra justitsministerens side. Men dette er nogle af mulighederne; der kan også tænkes andre. Under alle omstændigheder ser jeg frem til, at vi i løbet af ganske få måneder vil få lejlighed til at overveje at tage stilling til en revision af reglerne om lokalnævnene.

I forhold til mange andre lande lever vi i et overordentlig fredeligt samfund: terrororganisationer har vi ikke haft; terroraktioner har vi ikke oplevet; demonstrationer, der kunne have udviklet sig på voldelig vis, lykkes det oftest at holde inden for det, der jo skulle være demonstrationernes formål, nemlig meningstilkendegivelser.

Jeg tror, at det danske politi i høj grad har været medvirkende til, at vi stort set er gået fri af den uro og den vold, der har præget mange andre samfund. Jeg tror, at den besindighed – og den mæglende indsats – der oftest udvises, er overordentlig betydningsfuld for os.

Derfor må vi også beklage, når politikere eller andre næsten beder om, at der skabes situationer med konfrontation og deraf følgende sammenstød. Politiet skal ikke rykke ud og bruge magt, blot fordi nogle trykker på en knap. Politiet skal i enhver situation have mulighed for at overveje, på hvilken måde man bedst bruger den autoritet, der gerne skulle være politiets. Og den bruges oftest ved en rolig forhandling, langt oftere end ved at trække stavene.

Det har politiet forstået, og jeg synes, at folketinget har god grund til at understøtte denne holdning, som efter min opfattelse er udbredt hos politiet.

Vi skal ikke i dag tage stilling til, om vi skal øge politistyrken. Ministeren var inde på, at stigningen i kriminaliteten måske kunne tale derfor. En sådan diskussion kan måske blive aktuel, men det må fremhæves, at bekæmpelse af kriminalitet jo ikke først og fremmest er et politianliggende. Politi kan

virke præventivt, og politiets tilstedeværelse og politiets styrke kan derved være kriminalitetsforebyggende. Men der er mange andre måder, som naturligvis også må tages med i overvejelserne, når man ser en foruroligende kriminalitetsstatistik.

Statistik skal jo analyseres, før man kan sætte ind mod en uheldig udvikling, en uheldig udvikling, som statistikken kan afsløre uden at forklare. På nogle områder kan et styrket politi måske være hensigtsmæssigt; på andre områder kan det være nødvendigt at sætte ind med andre midler. Men som sagt er det ikke opgaven for os i dag at tage stilling hertil.

Jeg skal blot afslutningsvis sige, at socialdemokratiet naturligvis også er indstillet på at gå ind i forhandlinger om denne problemstilling, hvis det viser sig nødvendigt.

**Knud Lind (FP):**

Et organiseret samfund forudsætter love og regler; i et retssamfund er man nødsaget til at have politi til at kontrollere, at de love, folketinget vedtager, bliver overholdt. Jo mere teknisk kompliceret et samfund bliver, jo flere love der bliver lavet, des mere bliver der at lave for politiet. Politiets arbejdsområde er derfor meget vidtspændende, og populært kan man sige, at det rækker lige fra kontrol med bekæmpelse af kyllingediarré til opklaring af rovmord. Jo mere lovgivningsmagten griber ind i borgernes hverdag med restriktive forordninger, des mere upopulært kan politiet blive i befolkningens øjne. Jo mere socialiseret et samfund bliver, des mere uhæderligt et skær forsøger man at kaste over det helt naturlige at tjene penge og at udnytte sin profit, uagtet det sker inden for de rammer, som lovgivningen nu engang har afstukket. Politiets opgave i samfundet er ikke blevet nemmere i dagens Danmark.

Det er godt, at VS har rejst en debat om ordensmagten. Det kan man i fremskridtspartiet kun glæde sig over, men når man har set VS' mange spørgsmål i retsudvalget og de indlæg i aviserne, som hr. Wilhjelm m. fl. har haft, må man nok sætte et spørgsmålstegn ved VS' baggrund og redelighed. I en radioudsendelse for nylig hørte jeg hr. Steen Folke plædere for, at befolkningen ikke skulle overholde love, at VS ikke var noget pacifistparti, og at VS ikke ville tage afstand fra